Ч. 110 (14.359). Львів. вівторок 19. травня 1936. Pocztowa opłata oplacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 227-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Смерть б. премієра і б. начального вожда.

АТЕНИ, 18. 5. ПАТ. Бувший премієр Цалдаріс помер на апоплексію. Його похоронять завтра на державний кошт.

АТЕНИ, 18. 5. ПАТ. На серцевий атак помер ген. Пpаскевопульос, що був начальним вождом грецьких військ в Анатолії підчас війни.

Панайотіс Цалларіс уродився в Канаріо недалеко Коринту 1868 р. Студіював право в Атенах, опісля в Берліні, Ляйпцігу та в Парижі. 1900 р. вибрали його послом, від тоді вибирали його постійно. Від 1915 до 1922 р. кілька разів був міністром, як член партії Гунаріса. По трагічній смерти Гунаріса Цалларіс станув при кермі партії. Від грудня 1926 р. до вересня 1927 р. був міністром внутр. справ в уряді національного обєднання Заїміса. В рр. 1928—1932 був головою опозиції. В жовтні 1932 р. станув при кермі уряду і на цьому місці витривав до січня 1933 р. Його уряд вів боротьбу з республиканськими партіями, головно з партією Венізельоса. Після здавлення бунту в березні 1935 р. нар. партія скріпилася в виборах; тому що від голосування здержалися республиканські партії, нар. партія одержала майже всі мандати. Цалларіс рішив тоді відкликатися до народу в справі привернення королівської влади. Партії крайної правиці, що ними проводив ген. Кондиліс, закидали Цалдарісові брак рішучости в жовтні 1935 р. Кондилісові вдалося повалити уряд Цалдаріса. По смерти ген. Кондиліса Цалдаріс був головним провідником партії антивенізелістів.

У 1927 р. був Цалдаріс членом міжнародного трибуналу в Газі.

Лише ґази зломили опір абісинців

ЗАЯВЛЯЄ ҐЕН. ВЕГІБ ПАША.

ПОРТ САІД, 18. 5. ПАТ. Приїхав б. дорадник абісинської армії ген. Вегіб Паша; береже його кільканадцять поліцаїв. Він заявив журналістам, що він створив у Абісинії могутню оборонну лінію на взір відомої „лінії Гінденбурґа". Лише трійливими ґазами змусили італійці геройську абіс. армію до відступу.

ПАЦИФІКАЦІЯ АБІСИНІЇ.

АДІС АБЕБА, 18. 5. ПАТ. Італ. змоторизовані кольони кинулися в погоню за абіс. вояками, що атакували племена Ґалля та Ґурахе. Італ. влада оголосила спис тубильчого населення і реєстрацію мисливської зброї та муніції.

Тубільців, яких зловили на грабіжі чи убивствах, віддали військовим трибуналам та розстріляли негайно після присуду.

АДІС АБЕБА, 18. 5. Райтер. Велита Балягу, що носив над негусом парасолю, засудили на смерть і стратили під замітом шпіонажі та грабежі. Також стратили 4-х опришків.

ВИДАЛЮЮТЬ ЧУЖИНЦІВ.

АДІС АБЕБА, 18. 5 ПАТ. Італ. влада видалила деяку скількість чужинців, що мешкали в Адіс Абебі, здебільша журналістів; м. ін. начального редактора місцевого французького щоденника, якому закидують протитал. пропаганду та шпіонажу.

Крім нач. редактора „Курера Етіопії" Деробілера видалили ще кореспондентів: Аваса — Небенцаля, аґенції Герста — Анґельопульоса та Райтера — Стіра, що підчас кровавих днів з Адіс Абебі оженився з кореспонденткою „Журналю" Марґаритою де Ерреро.

ГАЙЛЕ СЕЛЯСІЕ ІДЕ ДО РУМУНІЇ?

ЦАРГОРОД, 18. 5. Стефані. Кружляють чутки, що 25. ц. м. Гайле Селясіе перепливе через тутешню пристань в дорозі до Констанци.

Німецький літак над французькими укріпленнями.

ЛІЛЬ, 18. 5. ПАТ. Велике враження зробила вістка, що понад укріпленнями, які будують тепер коло центру металюрґічного промислу в Мобеж, кружляла на висоті ледви 200—300 метрів німецька одноплатівка типу Юнкерс. Міністр війни ґен. Морен, що разом з шефом ґен. штабу ґен. Ґамеленом переводив інспекцію північно-східного кордону, наказав перевести слідство.

В Палестині дальше ллється кров.

ЄРУСАЛИМ, 18. 5. ПАТ. В тутешньому кіні „Едісон" хтось дав кілька стрілів, убиваючи трьох жидів та ранячи двох. Також в Яффі убили трьох жидів, а двох ранили, В Гайфі підпалили кілька домів. Заворушення тривають дальше.

ВИС. КОМІСАР ПЕРЕГОВОРЮЄ З АРАБАМИ.

КАІРО, 18. 5. ПАТ. Вис. комісар Палестини предложив арабським провідникам кілька проєктів обмеження жидівської іміґрації до Палестини; правдоподібно араби відкинуть всякий компроміс та домагатимуться повного спримання жид. іміґрації. Положення дуже напружене, поліція стоїть у гострому поготівлі. Винятковий стан, що дотепер обнимав лише кілька дільниць, розтягнули на ціле місто.

Стан німецької фльоти.

БЕРЛІН, 18. 5. ПАТ. Як подає орґан нім. воєн. марінарки „Марінеферординунґсблят", 1. квітня ц. р. нім. фльота складалася з 5-ох панцирників (3 в будові), 3-х лінійників, 9-ох кружляків (3 в будові), 16-х торпедовців збудованих після 1935 р. та 16-ох —до 1928, 19 підводних суден в службі та 19 в будові.

Переворот в Болівії.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. В Болівії прийшло до державного перевороту; президент уступив, владу перебрали військові круги. Проливу крови не було.

Хід перевороту був такий: Робітники проголосили ґенеральний штрайк, а до них прилучилося військо та змусило президента Сорзано уступити; новим президентом мають вибрати полк. Тора. Новий уряд матиме соціялістичну закраску.

„НІЖ ЗА ХОЛЯВОЮ..."

З приводу репліки візитаторки п. Марії Яворської.

Першотравневе число „Нових Часуф" принесло репліку візитаторки п. Марії Яворської п. н. „Своєрідне поняття нормалізації відносин" на нашу статтю п. н. „4.382 светліц і 2.192 домуф людових" у ч. 75 „Діла" з 3. квітня ц. р. Хоча у своїй репліці п. Я. і дальше оперує загальниками, а конкретні наші відповіди з наведенням доказів, чисел і фактів збуває фразеольоґією, всеж таки в загальному ствердила, що в асиміляційних змаганнях пп. Ґолеєвських, Сікорів та Копачів і її, Яворської, нема ніякої ріжниці. І це одинокий позитивний бік її репліки.

Ми писали: „В статті були дослівно зацитовані промови і писання Ґолеєвського, Сікори та Копача, отже про їхню автентичність і тенденцію нема ніякого сумніву. Якщо п. Яворська, маючи перед очима оригінальні цитати промов і статтей чи публікацій польських державних діячів, булаб осудила послідовно політику винародовлювання українців і на її місце запропонувала щось конкретне, що давало би змогу не тільки полякам, але й українцям розвиватися як двом рівноправним і рівновартним націям, — тоді бачилиб ми добру волю для створення сприятливих передумовин співпраці обох народів".

У репліці п. Яворської не бачимо ніякого осуду денаціоналізаційної політики. Навпаки п. Яворська заявила зовсім отверто: „Видається мені безцільним розправлятися з цитатами „Діла" зі статтей п. Сікори і п. Копача. (В порівнанні з аналоґічними цитатами п. Яворської. — Прим. І. Г.). Можу тільки пригадати засаду, що „si duo faciunt idem — non est idem"!

Отже маємо важливе і засадниче признання. Значить — у справі асиміляційної політики супроти українців від часів Ґолеєвського (1886 р.) до нинішніх часів п. Яворської (1936 р.) ніщо не змінилося, бож всі вони роблять те саме — „faciunt idem"! Що внаслідок зміни обставин та осіб підхід до тої денаціоналізаційної політики трохи інший, нині уліпшений і більше вирафінований, а вслід за тим і висліди неоднакові („non est idem") — це вже справа не суттєва, не засаднича.

Позатим п. Яворська послуговується в полеміці — делікатно кажучи — дуже своєрідними методами. В чомуж річ? — П. Яворська, рахуючи на те, що загал читачів „Нових Часуф" не читає „Діла", перекручує виводи й висновки „Діла" і діяметрально протилежні гадки виводить як автентичні твердження „Діла"!! Ось клясичний зразок тих своєрідних метод п. Яворської.

„Діло“ (ч. 75) писало дослівно так: „Очевидно, якщо та праця обмежувалася би тільки **до середовища польської суспільности**, то проти такої праці **ми не малиб ніякого застереження** (!), бож і українські освітні організації обмежуються тільки до української суспільности і ніколи не втягають туди поляків“.

П. Яворська цю нашу ясну заяву переповіла в „Нових Часах“ у такий спосіб: „Так, як „Діло“ розуміє справу, то нормалізація відносин має полягати на тім, що українці ведуть найінтенсивнішу працю над національним освідомленням своєї суспільности, зате **польські організації в імя ідеї співпраці і співжиття з українцями мають заперестати працювати в напрямі піднощення господарського і культурного життя свого народу...** Та польські організації нехай зречуться праці над піднесенням культурного рівня польської суспільности, бо та праця є їх обовязком...“

Щоб так у живі очі перекручувати нашу думку та свідомо вводити у блуд читачів „Нових Часуф“ з очевидною метою настроїти їх проти українських домагань — на це треба таки відваги. Це й наглядний доказ, в який спосіб п. Яворська трактує справу нормалізації польсько-українських відносин: як фразеольогічне гасло, як параван для дальшої послідовної асиміляції під начальною командою Т.Ш.Л.

А що п. Яворська є в одній особі віцепрезесом Т.Ш.Л. і заразом речником Кураторії Л.Ш.О., тому й відповідно до потреби жонглює одним і другим.

„Не віджене Кураторія Л.Ш.О. українця, що зголошується на курси для дорослих, які влаштовує Кураторія, — кличе з емфазою п. Яворська — бож і правом і обовязком державних шкільних властей є журба за піднесення культури всіх громадян, отже й українців“.

Отже як не Т.Ш.Л. — то монополізація державного виховання. Очевидно, такій монополізації важче протиставитися, щоб не наразитися на закид „власть імущих“: мовляв, таким чином пропагуєте протидержавні гасла... А всеж таки чимало самих поляків дуже критично дивиться на монополізацію виховних та освітніх справ. Возьмім нпр. не якогось „вивротовця“, але ченстоховського єпископа о. д-ра Кубіну. У свому пастирському листі порушує еп. д-р Кубіна ту справу в той спосіб:

„...Повстала вже навіть якась нова теорія чи там державна фільософія. На основі тієї фільософії одиниця як така перестала істнувати, не має вже нині права до власної індивідуальної цілі. Є вона тільки матеріялом, що його держава може уживати й уформлювати, як уважатиме за потрібне“. Одначе „**неправдою є, що людина є тільки частиною держави, в якій як одиниця повинна втопитися**, бо поза державою не має ніяких власних вартостей, а її життя не має ніякої індивідуальної цілі!...“

Якщо свої індивідуальні вартости і цілі мають одиниці державної нації, то тим більше мусить це відноситися до інших **національностей**, яких завданням є розвивати свою питому традицію, культуру, економічну і політичну силу, а не втопитися індивідуально в загально-державному житті. І якщо п. Яворська підносить, що праця польських освітніх організацій має на меті „покласти таму винародовлюванню польської людности“ (хоча поляків ніхто не втягає до українських товариств і тимсамим їх не винародовлює! — Прим. І. Г.), то тим більше обовязані це робити українські організації, бож це і їхнє „природне право до оборони“!

Щодо конкретних спроб монополізації позашкільного виховання (кураторійні курси для дорослих), то тут теж із польської сторони підносяться дуже поважні закиди. Нпр. „Век Нови“ з 29. січня ц. р. стверджує в справі інструкторів на цих курсах, що „в цій ділянці панує попросту хаос, ...що найвищий час скінчити з тими анормальними відносинами“!

Також критично, хоч і з іншого становища, дивиться на справу шкільної монополізації виховання краківський „Ілюстровани Курієр Цодзенни“, якого чейже не можна посуджувати у браку польського патріотизму. В ч. 116 з 27. IV. ц. р. „І. К. Ц.“ стверджує просто „банкроцтво кепської системи виховання“, бо „**відмежування молоді від решти суспільности не дає додатніх вислідів** навіть в обсягу методи і фахової праці“. „Хлопець відмежований від позашкільних інституцій та організацій, часто марніє, карловатіє фізично, віддається налогам, стає доступніший до злочинних підшептів і т. д.“. „Треба енергійно протиставитися спробам експериментів ріжного роду доктринерів, що трактують молоде покоління як стадо експериментальних кріликів“.

Думаємо, що цих аргументів з польської сторони доволі, щоб піддати в сумнів проклямовану свого часу візитатором Генриком Блажевським, а тепер і п. Яворською, единоспасенність монополізації у вихованні доростаючих і дорослих.

Якщо така праця має бути доцільна й успішна, то не монополізувати її в казьонних установах, але дати змогу загально громадянським і суспільним чинникам розвинути над доростаючою молодю найбільшу опіку.

Згадка п. Яворської про „журбу державних шкільних властей за піднесення культури ...українців“ виглядає на „вольне жарти“....

Приглянься фактам: З загального числа 3.662 впало число українських народніх шкіл у Польщі до 134 (міністеріяльна статистика за 1930—31 рік — новішої нема!). Львівський куратор п. Ґадомський спеціяльно задокументував свою журбу за українські школи дорученням приймати шкільні декларації за українською мовою навчання „на вагу“, або як „звиток паперу“, що міністерство освіти після того, як уже минув речинець передачі декларацій, визнало протизаконним. Опісля всупереч присудові Найвищого Адміністраційного Трибуналу з 2. XII. 1932 р. п. куратор Ґадомський відмовно полагодив українські шкільні плебісцити. До нині нема ще програм навчання для українських шкіл ані програм для навчання української мови, української історії і географії, хоча такі програми є для французької мови і для інших чужих мов. Нема українських шкільних підручників. Позвільнювали з посад не тільки маси учителів-українців, але вже й багатьох катехитів та повідбирали гр.-кат. священикам право навчання в школі релігії гр.-кат. дітей, до тогож зарядили, щоб діти, які внаслідок того не мають змоги побирати науки релігії свого обряду, ходили на науку іншої релігії! Не дають концесій на українські приватні школи, хоча до того є всі законні вимоги (напр. школа Р. Ш. в Космачі-Плаюц). Всупереч арт. 9. шкільного закону з 11. III. 1932 р. не дозволяють на домашне навчання. Далі пригадуємо знане становище п. куратора Ґадомського до реактивування тернопільської української гімназії. І т. д. і т. д. — Так виглядає на ділі „журба державних властей за піднесення культури українців“.

Ні, п. Яворська була би краще зробила, якщо булаб цієї теми не зачіпала. Цеж повинно бути ясне і найбільше засліпленому вшехпольському шовіністові!

П. Яворська твердить, мовляв, „Діло“ ставить так справу, що „урядовець має бути випраний з усіх національних почувань“. Послідовно таке домагання „Діла“ мусілоб відноситися й до учителів-українців, а тоді і їх треба би усувати з праці в українських організаціях. Одначе так розуміти справу, що полякові не можна працювати в польських організаціях, а українець має в тому напрямі повну свободу — це пригадує того роду мораль, яка каже, що добре є, якщо я заберу чужу корову, але зле є, як її заберуть мені.

З дива не можна вийти, як людина на такому високому й відповідальному суспільному становищі може виписувати нісенітниці! „Діло“ ніде й ніколи не заявлялося за тим, щоб „урядовець був випраний з усіх національних почувань“, тільки згідно зі становищем візитатора Генрика Блажевського ствердило, що (цитуємо слова п. Блажевського): „Представники шкільних властей входять дуже часто до управ товариств і там уже йде узгіднення, підтримане перевагою влади“. А вже алюзія п. Яворської до українського учительства і його уроєної повної свободи працювати в українських установах — то просто глум. Нічого подібного ми ніколи не писали і не твердили. Навпаки, згідно з фактичним станом річей ми написали були в „Ділі“ ч. 33. дослівно так:

„Становище нинішньої представниці Кураторії Л.Ш.О. п. Яворської в нічому не відбігає від становища п. Сікори чи п. Артура Копача. А коли воно так, то й не дивуватися, що **для учителів-українців нема місця серед українського народу! На рідній землі звязують їм руки й ноги, їх переносять у неукраїнські области, їх передчасно пенсіонують або просто редукують, а їхні місця займають польські учителі, місіонарі і пропаґатори польщини, які тут мають виграти війну...**“

Треба безмежної відваги, щоб, рахуючи на непоінформованість читачів „Нових Часуф“, повищі наші ствердження фактичного стану річей перекрутити на — повну свободу праці українського вчительства в українських установах і дійти до коровячої моралі... Такій дискутантці дуже відповідає „ніж за холявою і камінь за пазухою“, щоб, не маючи річевих доказів, ужити їх, як найбільш переконливих аргументів.

І. Г.

Роздувають національну ненависть.

Проф. Ґломбінський на овиді.

Польські ендеки в Тернополі уладили 10. травня ц. р. прилюдне віче, на яке стягнули зі Львова проф. Стан. Ґломбінського, що посивів у довголітній службі ендецької україножерної пропаганди. Він теж виголосив реферат про „українську проблему у Сх. Галичині“. Виводів цього ветерана цькування польської меншости проти української більшости ендецькі пресові органи не подають, не знаємо теж змісту протиукраїнських промов інших промовців. Можемо тільки багато догадатися з принятих резолюцій, де м. ін. сказано:

„**Зібрані, здаючи собі справу з великої небезпеки, що грозить Польщі від ворожих польщині руських елементів зпід українського знаку (!), з цілою рішучістю протиставляться думці створити український університет на землях Річипосполитої і реактивувати українську ґімназію в Тернополі**“.

Як відомо, фанатична боротьба проти створення українського університету у Львові — це давня хронічна манія проф. Ґломбінського, якої він вдався ще за австрійських часів. Не менше цікава дальша резолюція:

„Зібрані, доцінюючи в цілій повні значення землі, як основи національного і державного істнування, рішають: не продавати ні пяди польської землі в чужі руки, а тих, хто до того не застосується, постановляють пятнувати як зрадників польського народу, з цілою безоглядністю переслідувати їх і викинути поза скобки польського національного життя“.

Одночасно зібрані звертаються із закликом до влади, загальної адміністрації, щоб абсолютно не затверджувала актів купна-продажі з парцеляції польської землі, що переходить в чужі руки“.

Але чи все те має бути нормалізацією польсько-українських взаємин?!

Дальше домагаються створення в Тернополі римо-католицького єпископства та дякують проф. Ґломбінському від усієї Тернопільщини за його працю для Польщі, зокрема для східних „кресів“.

З діяльности „Музею Визвольної Боротьби України“ у Празі
та приняті постанови.

30. квітня ц. р. відбулися Загальні Збори Т-ва під головуванням голови Т-ва акад. проф. д-ра С. Смаль Стоцького, при участи 42 членів.

Відкриваючи збори, голова Т-ва згадав теплим словом померлого 21. жовтня 1935. р. члена Управи проф. д-ра Агенора Артимовича. Збори вшанували память покійного.

Секретар Т-ва проф. С. Сірополко подаючи звіт управи, почав від вістки, яку ціле українське громадянство радісно зустріло: про щасливе видужання проф. С. Смаль Стоцького. Збори покрили ці слова гучними оплесками.

Зі звіту Управи дізнаємося, що 30. IV. 1936. р. Т-во мало 116 членів. За звітній рік Управа відбула 11 засідань та одне засідання Президії Управи.

Головніші справи, якими займалася Управа були такі: 1) організація академії з нагоди 10-ліття Т-ва і вистава вибраних експонатів Музею ВБУ; 2) видання 4-ох чисел „Вістей“, „Слова до земляків“ голови Т-ва проф. Смаль Стоцького, брошури „Українська преса про Музей і Український Дім у Празі“ та серії листівок, в числі їх листівка з портретом Т. Шевченка, що його спеціяльно для Музею нарисував відомий маляр В. Масютин; 3) подорож директора Музею проф. Д. Антоновича до Варшави та Львова з метою поінформувати тамошнє українське громадянство про діяльність Т-ва й Музею, а також перевести збірку пожертв на Український Дім у Празі. Внаслідок тої подорожі Український Науковий Інститут у Варшаві перевів збірку пожертв на Український Дім у Празі (декляровано понад 10.000 Кч.), а у Львові створено Комітет, якого головою став проф. В. Сімович, його заступником д-р Л. Макарушка, секретарем д-р М. Коновалець; 4) проголошення спеціяльної відозви з нагоди 75-х роковин смерти Т. Шевченка з закликом до громадянства допомогти якнайскорше збудувати Український Дім у Празі, де знайде постійне приміщення окремий відділ Т. Шевченка, оснований при Музею; 5) вироблення основ Комісії для охорони українських могил на чужині.

Скарбник Т-ва Є. Вировий подав грошове справоздання Управи за 1935. рік, з якого видно, що протягом 1935. р. вступило пожертв на Укр. Дім у Празі в сумі 71.251.74 Кч., пожертв і допомог на Музей в сумі 9.582 Кч. Витрат за 1935. р. було всього 28.582.76 Кч. На 1. I. 1936. в касі Т-ва залишилося 161.915.19 Кч.

Голова Комісії Укр. Дому в Празі проф. А. Яковлів у звіті Комісії подав відомости про те, як саме розподіляються поступлення на Укр. Дім у Празі від початку збірки (в жовтні 1932. р.) до 1. III. 1936. року по окремих країнах. На першому місці стоїть Чехословаччина (50,233 Кч.), на другому Польща з Галичиною та Волинню (45.692 Кч.), на третьому Злучені Держави Америки (41.155 Кч.), на четвертому Англія (пожертва Я. Макогона 29.920 Кч.), на пятому Канада (16.045 Кч.), на шестому Румунія з Буков. та Бесарабією (13.342 Кч.) і т. д.

Директор Музею проф. Д. Антонович у своому звіті вказав, що за звітний рік Музей мав 1040 нових чисел. З числа відділів Музею найбільше упорядкований є відділ часописів, де на 30. IV. 1936. скатальоґовано 1323 назв українських часописів та 279 часописів україніка. Крім того скатальоґовано 43 бібліотеки. У звітовому році утворено новий відділ — авторський, куди вже поступило друкованих праць (книг і відбитов) від 169 авторів.

Умовини праці в Музею надзвичайно тяжкі; всю працю виконує директор та його помічник, що не лише розбирають матеріяли, але й власноручно роблять полиці і всякі лаштунки в кімнатах музею та ґаражах при ньому. В зимі треба працювати в холоднім помешканні та у гаражах. Матеріялів зібралося вже так багато, що не тільки ґаражі, але й кімнати переповнені так, що лишається лише вузенька доріжка, де тяжко й двом особам розминутися, не кажучи вже про те, що одночасно може працювати лише одна або дві особи, що хотілиб користуватися матеріялами Музею. Всеж персонал Музею упорядкував уже значну частину матеріялів. Але нові присилки щодня збільшують цей критичний стан Єдиний рятунок, щоб громадянство якнайскоріше подбало за відповідне приміщення для Музею датками.

Особливу подяку збори висловили голові Т-ва, директорові Музею, його помічникові та скарбникові Товариства.

На доручення Управи загальні збори приняли до складу Т-ва десять нових членів.

Збори одноголосно ухвалили орґанізувати при Т-ві Комісію охорони українських могил на чужині, а також затвердили основу тої Комісії.

На голову Т-ва збори акламацією одноголосно вибрали акад. проф. д-ра С. Смаль Стоцького, вибори інших членів Управи переведено записками, а саме на заступника голови вибрано проф. А. Яковлева. В члени Управи: проф. С. Сірополка (секретар), Є. Вирового (скарбник), проф. В. Іваниса, д-ра І. Бочковського та М. Битинського До складу Ревізійної Комісії увійшли: доц. І. Кабачків, проф. Б. Мартос, І. Мірний, проф. д-р В. Гармашів, М. Россіневич та проф. В. Садовський.

На закінчення збори ухвалили такі резолюції:

1) Загальні Збори висловлюють почесному членові Т-ва Каленику Лисюкові, що своїм коштом оплачує помешкання Музею, найщирішу подяку за його незмінну прихильність до Товариства.

Загальні Збори щирим серцем вітають усіх жертводавців на Укр. Дім у Празі та закликають усе свідоме українське громадянство допомогти Товариству довершити його велике завдання — збудувати в Празі храм-святиню для збереження памяток нашої визвольної боротьби.

3) Загальні Збори висловлюють сердечну подяку всім тим особам, установам та орґанізаціям, що своїми пожертвами річей прислужилися до доповнення Музею В. Б. України.

4) Загальні збори гаряче дякують усім постійним співробітникам Товариства на всіх українських землях і кольоніях за їх безкорисну працю в інтересах Товариства.

5) Загальні Збори висловлюють особливу подяку всім українським періодичним органам за їх прихильність до Товариства взагалі та до збіркової акції на Український Дім зокрема.

ВІРНІСТЬ КН. ШТАРЕМБЕРҐОВІ

В день 18. 5. ПАТ. Збори провідників орґанізації Гайматшуц під проводом нового віцеканцлера Баєр-Баєренфельса вислали до кн. Штаремберґа, до Риму, телеґраму зі запевненням повного послуху.

ЗМІНА В ПОЛІЦІЇ.

ВІДЕНЬ, 18. 5. ПАТ. Розвязали т. зв. Шуцкорпс — поліційну формацію, зорґанізовану підчас заворушень 1934 р.

НАРАДИ БРИТІЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. Рада міністрів зібралася, щоб вислухати звіту мін. Ідена про розмови, які він вів у Женеві та Парижі.

о. О. ПРИСТАЙ. 26

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Американський добробут я доглянув зараз після приїзду. В Шенандо впало мені в очі, що курці марнують тютюн. Вони відкидали такі великі недокурки, що це були радше трохи надкурені папіроси й сиґара. Їдучи залізницею, я завжди пильно оглядав околицю. З вікна вагону бачив я при дорозі цілі звої кільчастого й гладкого дроту, що ним фармери огороджували свої просторі поля. Цей дріт валявся там кілька років і його ніхто не забирав. Він ржавів і нищився. Вздовж залізничих шляхів можна було часто бачити, як робітники палили великі костри старих порогів зпід рейків. Не мали куди їх діти, тому мусіли вогнем знищити, хоч з цих порогів було добре паливо. Але ніхто ним не цікавився, бо всі мали достатком камяного вугілля. Навіть бідні люди не потребували далеко ходити та двигати старі залізничі пороги. Містом переїздили поїзди з вугіллям, що з чубком було навантажене на відкритих вагонах. При кожнім потрясенні вагону розсипалося вугілля вздовж залізничого шляху. Люди йшли з кошиками й мішками та збирали собі його, скільки завгодно. Неодин запопадливий робітник призбирав собі враз з жінкою і дітьми за один вечір стільки вугілля, що мав опал на цілу зиму.

По містах біля кожного дому були дві бляшані бочки, т. з. кени**), біля публичних будинків було їх кілька. До одної з них зсипували попіл. Раз на тиждень приїздили міські вози, забирали його і везли далеко за місто, де висипували в провали, багна і т. п. Цю роботу звали домпування, тобто висипування.

До другої бляшаної бочки викидали ріжні відпадки, як непотрібні вже дрібниці з домашнього господарства, старі черевики, часто ще в зовсім можливому стані, недоїдки й особливо черствий хліб. Американські господині купували щодня свіжий хліб, а залишений з попереднього дня, хочби й половину бохонця, викидали до бочки. Господарювали марнотравно, бо на це дозволяли їм добрі заробітки їхніх мужів, що заробляли по фабриках двісті й більше долярів місячно.

---

*) Сап.

В таких зовнішніх рисах проявлявся американський добробут, що для підприємчивих та ощадних людей відкривав шлях до багацтва.

—o—

В Америці знайшли жиди знаменитий ґрунт для своєї ґешефтярської діяльности. Їх вроджений талант до ґешефту мав тут поле до попису. Ніде у світі не існували для жидів такі сприятливі умовини, як в Америці, де вони в скорому часі почувались багато краще, ніж у своїх дотеперішніх „батьківщинах“. Американських жидів не манить до себе навіть їхня — по світовій війні відбудована анґлійцями — жидівська держава в Палестині. Туди їдуть з Америки хіба старці й то рідко, але не жити там, а щоб зложити свої жидівські кости на вічний спочинок у землі Авраама, Ізаака і Якова.

13. ВІЧНИЙ АГАСВЕР В АМЕРИЦІ

Не треба тобі ніякої іншої охорони, якщо в тебе є проворність.
Жівіналь.

Кинь проворного до ріки, щоб його втопити, а він не тільки не втопиться, а ще й із рибою в роті вирине на верх. Таксамо було з жидами в Америці. Жид приїхавши сюди, не брався відразу до ґешефту-бізнесу, але насамперед солідно приготовлявся до своєї роботи. Замешкував звичайно в одновірця, що вже був тут старим іміґрантом і знав добре по англійськи. В нього замикався в хаті і так довго не виходив на світ божий, доківь не навчився анґлійської мови.

Про це оповідав мені в Сиракюзах жид Йосе Блейнд, що при Орендж-вулиці мав трафіку й малу ґалянтерійну крамницю. В нього я купував старокраєвий турецький тютюн, бо не міг призвичаїтися до американського. Взагалі в жидів можна було дістати також інші старокраєві товари, як напр. добру бриндзю, гриби, що мали ліпший смак і запах від американських, угорські сливки і т. д. Йосе Блейнд володів російською, німецькою й анґлійською мовою, окрім своєї матірньої. Я був цікавий, в який спосіб він навчився так плавко говорити по англійськи та скільки часу потребував, щоб опанувати цю на-пів „жвикану“ й на-пів „поликану“ мову.

Йосе Блейд розповів мені, що як перед 20-ти роками приїхав до Америки, не виходив з хати цілих пять місяців. Постійно вчився анґлійської мови. Сидів над книжкою і бубнив так, як галицькі абітурієнти перед матурою. Колиж вже сяк-так умів розмовитися, взявся до ґешефту й говорив тільки по англійськи. Згодом діти почали ходити до англійської школи. Тоді основно опанував мову. Тепер, мовляв, не боїться станути до розмови навіть з таким англійцем, що має зовсім поломаний язик.

(Далі буде.)

Лугове свято у Львові

в 10-ті роковини смерти Головного Отамана військ України *Симона Петлюри* відбудеться в неділю 24. травня ц. р. з такою програмою:

В год. 9. рано полева Служба Божа в Луговому Городі, яку відправить Преосв. д-р Іван Бучко та виголосить проповідь.

Посвячення памяткової таблиці в честь Гол. Отамана Петлюри.

В год. 10.30 похід луговиків і луговичок через місто, при чому перед площею св. Юра відбудеться дефіляда. (На похід влада дозволу не дала, але Лугова Організація робить ще далі заходи, щоб похід був дозволений).

В год. 4. попол. на майдані „Лугу": Промова. 1) Ритмічні вправи — Журавлі. 2) Мішані вправи малих луговиків (чок). 3) Вправи луговичок хустинами. 4) Вправи луговиків палицями. 5) Мішані вправи луговиків і луговичок. 6) Ритмічні вправи малих луговичок. 7) Пластичні вправи луговичок „Молитва". Роздача нагород і дефіляда з нагородами.

Перед Службою Божою, при кінці Служби Божої, поміж перед вправами і на закінчення вправ відіграють 4 луговики на трембітах жалібну пісню.

„Великий Луг" повідомляє, що свято відбудеться невідклично без огляду на погоду тому, що це роковини смерти Гол. Отамана.

*

ЗБІРКА ЛУГОВИХ ТОВАРИСТВ У ЛУГОВОМУ ГОРОДІ У ЛЬВОВІ.

Лугові товариства повинні бути в Луговім Городі в год. 8. рано, щоб був час здати звіт і „Луги" могли приготовитись та вирушити на великий майдан у Луговому Городі, де почнеться точно в год. 9. Служба Божа.

Стрілецьке свято в Тернополі.

Відкриття вистави У. С. С.

Вистава воєнних памяток Українських Січових Стрільців дала Тернопільщині добру нагоду уладити Стрілецьке Свято з панахидою по поляглих У. С. С., з святочним відкриттям вистави та з академією в честь першого по століттях Українського Війська. Організаційний Комітет з *д-ром Н. Гірняком* і *д-ром Ладиком* на чолі доложив усіх зусиль, щоб свято випало якнайпоказніше. До участи у святі запросив Комітет ген. М. Тарнавського, представників краєвих товариств та багато Усусусів з цілого краю.

В неділю 17. ц. м. в 12. год. відправив місцевий парох *о. кан. Громницький* в асисті інших духовників панахиду по поляглих У. С. С., на якій були всі гості, представники місцевих установ, делегати з цілої Тернопільщини та маси народу з Тернополя й околиці.

Після того відбулося святочне відкриття вистави в салях „Української Бесіди". Голова Комітету *д-р Гірняк* привитав ген. Тарнавського і представників та запрошених гостей, після чого *ред. Р. Купчинський* виголосив промову про стрілецьку легенду. Потім *ген. Тарнавський* на знак відкриття перетяв стяжку і присутні розлилися по виставових салях. Підчас оглядання *д-р Іван Іванець* давав фахові пояснення до експонатів.

Гарні, просторі кімнати тернопільської „Бесіди" вмістили майже все, гідне огляду, а вміло розвішені експонати дають дуже добрий перегляд.

У першім дні вистави перейшло більш як три сотні людей через виставові кімнати. Коли проєктовані екскурсії з ближчих і дальших околиць будуть зреалізовані, то вистава сповнить своє завдання у 100 відсотках.

Вечором відбулась академія в салі „Міщанського Брацтва", яка стягнула рекордову скількість публики. Велика саля була битком набита, дарма, що якто часто в нас буває, дуже незручно збудована і не має добрих вентиляторів. На програму зложилися точки: музичні, вокальні, промова і деклямація. Проф. д-р *Волод. Старосольський* виголосив змістовну промову про стрілецьку пісню, її ґенезу та її значіння для молодого покоління.

З концертової частини заслуговує на увагу сольо п-ї *Гірнякової*, що гарно і тепло відспівала три стрілецькі пісні: „Засумуй трембіто" і „Синю чічку" та як наддаток: „Заквітчали дівчатонька". Акомпанював проф. Безкоровайний. Добре представилися два хори: селянський і „Тероп. Бояна", з низкою стрілецьких пісень. (Диригенти: п. *Назарко* і п. *Менцінський*). Проф. *Безкоровайний* вложив багато труду у виступ струнної орхестри, що відіграла його композицію, збудовану на стрілецьких мельодіях. З трія: чельо, скрипка, фортепіян — найліпший фортепіян (п. Гірняк). *П. Федунівна* віддеклямувала вірш Карманського „І мріємо і мліємо".

Враження з академії: як на Тернопіль чи не за слабе, як на академію в честь У. С. С. чи не за плаксиве. Найвищий час, щоб люди з добрими голосами співали в наших співочих товариствах, музики грали в орхестрах, а аранжери концертів добирали більш бадьору програму.

Після академії відбувся комерс, з цілою низкою промов, у прекрасній домівці фабрики тутюну „Будучність". На комерсі був ген. Тарнавський, приїзші гості і місцеві та позамісцеві делегати.

р. к-

Загальні Збори Філії Товариства „Просвіта" на повіт Львів.

Загальні Збори Філії Т-ва „Просвіта" ім. М. Шашкевича на Львів-повіт відбулися у пятницю 15. травня ц. р. в домі „Просвіти". На зборах явилися представники 25 читалень. На 70 читалень львівського повіту відсоток доволі нечисельний, зате присутні делегати виявили повну відданість і розуміння просвітянської ідеї, доказом чого був дуже діловий і поважний хід нарад.

Збори відкрив голова Філії дир. С. Магаляс. Звідомлення з діяльности Виділу за час двох літ зложив секретар Філії Б. Кабарівський. Підсумки праці Виділів Філії й читалень доказують найкраще про зріст освітньої праці в повіті, про зацікавлення і зактивізування сільської молоді під просвітянським прапором, про те, що праця набрала відповідної сили й розгону.

Це доказують такі факти: За цих два роки збудували пять нових читальняних домів у повіті; прибуло 700 нових членів; уладжено 158 вистав, 50 концертів і 44 свят „Просвіти"; члени прочитали 12.600 книжок у порівнанні з попереднім періодом 8.900; величаво випало свято читальняних хорів на площі Сокола-Батька, змагання драматичних гуртків; уладжено рухому виставу книжки, получену з відповідними святами, врешті курси, анкети та 268 поїздок; Філія видавала 15 чисел „Вістей".

Не диво, що в дискусії над звідомленням чільні представники читалень не критикували діяльности Філії, але висказували лише жаль, що за мало карности, на збори не прибули делегати решти читалень та висказували побажання, щоб загострити дисципліну проти необовязкових читалень і їх виділів. Дискусія виявила теж великий гін села до освіти і знання та жаль наших селян, що інтелігенція міста Львова так мало думає і дбає про свій найближчий повіт. „Прийдіть, приїдьте до нас, чи то з виставою, концертом, чи рефератом, а гроші найдуться і зробите велике діло" — говорили делегати. Ясно, що ці слова були звернені не лише до самого Виділу, але до загалу української міської інтелігенції. Виділові признали збори одноголосно абсолюторію, а урядовцеві філії п. Корецькому висказали окреме признання.

Головою філії вибрано знову дир. Магаляса, до виділу ввійшли: о. дек. Т. Ковалюк, м-р Кабарівський Богдан, інсп. Вол. Гафткович, м-р Жизневський, проф. Вахнянин Богдан, ред. Глібовицький, п. Терлецька, інж. Когут Осип і п. Кунашевич Богдан. До Контрольної Комісії ввійшли: п. Павлик Іван, о. Дорик Іван та інж. Творидло Микола.

Заг. Збори висказали низку побажань і директив щодо дальшої діяльности.

Після ухвалення прелімінаря буджету і побажань голова замкнув Збори.

Просвітянин

Зїзд лівих авторів з цілої Польщі.

Т. звані ліві письменники і мистці з цілої Польщі влаштували 17-го ц. м. зїзд у Львові. Мета — зорганізувати загальний „Союз працівників культури". На зїзд приїхали В. Жимовський — член Академії Літератури, Е. Зегадлович, Л. Кручковський, М. Чухновський, В. Броневський, Галіна Гурська, Анна Ковальська і цілий гурт менших авторів, не враховуючи малярів. Відомий письменник А. Струг, якого вважають одним із провідників наміченої організації, в останній хвилині прислав тільки лист із привітом. Його особа ввійшла до т. зв. почесної президії зїзду, до якої замітили між іншими Ромена Роллана, Жіль Ромена, Генриха Манна, М. Ґорького та І. Сільоне.

Збори відкрив д-р Ямпольський, читаючи привітні листи та телеграми від поодиноких осіб та літературних груп чи гуртків. На зїзді відчитали реферати про культуру і фашизм, про пролетарську літературу, про нові напрямки у пластиці, про проблему праці в Польщі тощо. Над рефератами йшла дискусія, а після неї зїзд приняв постанови у справі організації умових робітників на ідейній основі.

Вечором у Торговельній Палаті відбувся авторський вечір, в якому взяли участь: Е. Зегадлович, І. Кручковський, В. Броневський, М. Чухновський, А. Ковальська, Г. Гурська та К. Пелехатий, що читав твори українських авторів С. Тудора, Гаврилюка та Волошака. У неділю відбулась академія в салі Вел. Театру з промовами на загальні культурно-політичні теми.

В усій організації імпрези видно було сильні впливи комуністичних режисерів.

ОЩАДНІСТЬ ПРИЧИНОЮ ВИСТУПЛЕННЯ З ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 18. 5. ПАТ. Уряд Ґватемалі повідомив секретаріят Ліги Націй, що виступає не для солідарности з якоюсь іншою державою, а з огляду на ощадність. Ґватемаля зобовязується сплатити свої довги в Женеві.

СМЕРТЬ СІОНІСТИЧНОГО ПРОВІДНИКА.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. Вчора помер несподівано почесний голова міжнар. сіоністичної організації та жидівської агенції Нагум Соколов.

АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ У РУМУНІЇ.

БУКАРЕШТ, 18. 5. ПАТ. Поліція арештувала 27-ох комуністів та сконфіскувала багато пропагандивного матеріялу.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ШПІОНАЖА В ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 18. 5. ПАТ. Як подає часопис „Іґі Шімпо", труси з 26. лютого дали поліції матеріял до арештування 31 японців під закидом комун. діяльности. Під проводом урядовця одної з амбасад в Токіо Мітсурі Інуе збирали вони вістки про військові тайни та про лютневі події.

ДАЛЕКОСХІДНИЙ ВУЗОЛ.

ТОКІЮ, 18. 5. ПАТ. На засіданні японської вищої палати, присвяченому взаєминам з Китаєм і СССР, прем. Гірота заявив, що його мирові зусилля стрічають поважні перепони. Мін. закорд. справ Аріта висловив занепокоєння з приводу пакту взаємної допомоги між СССР і Зовн. Монголією та концентрації совітських військ на Д. Сході. Китайському урядові закинув він за мало доброї волі та рішучости у наладнуванні взаємин з Японією.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

У болгарських фабриках тютюну в Пловдеві страйкує 5.000 робітників.

Італійський парлямент і сенат затвердив корол. декрет про анексію Абисинії, цісарський титул та номінацію Бадолія.

В Еспанії страйк копальняних робітників в Астурії поширюється.

Китайське міністерство закорд. справ протестує проти того, що японські підприємства з Кулейку нищать китайський великий мур, витягаючи з нього цеглу на будову касарень.

Студіюють українську проблему.

До Ню Йорку прибула група студентів з Ню Бронсвік університету під проводом п. Гавела, що організує т. зв. „Рікопсильвенія Трип", до студії п. Василя Авраменка при Бродвею, щоб приглянутися українському мистецтву. Студія, як оповідають, розмальована в українському стилі, була предметом оглядин. Після того на сцені переведено цілу низку українських танців, а управитель студії, п. Ген, сказав по англійськи доповідь про Україну, її нарід, історію. Спеціально зупинився над українським мистецтвом та казав про змагання до створення звукової української фільми. Всіх учасників було біля 70. Вони були дуже приємно вражені студією та виставою. Після української програми говорила одна учениця про ріжницю культур азійської й европейської із спеціяльним узглядненням Китаю.

УСЬОГО ПОТРОХИ.

З ДОСВІДІВ ПІДБІГУНОВОГО ДОСЛІДНИКА

Досі істнує тільки єдина книжка друкована та видана серед полярних криг. Друкував її член експедицій Шакльтона до південного бігуна капітан Мільс Джойс. Тепер він ділиться із вражіннями своїх дослідчих виправ. 40 літ тому вибрався він як хлопець до помочі на кораблі в країну вічних снігів із виправою капітана Скота. Але підбігунові дослідники збирали тільки метеорологічний матеріял і великих пригод було мало. 14-літній хлопець вернувся розчарований, але на все життя залишилась йому туга за безкраїми сніговими підбігуновими просторами. Він почав студіювати геольогію і вчився варити. З думкою про другу підбігунову виправу почав він учитися друкарства. У довгі полярні ночі, коли треба нудитись, була це приємна праця. У 1907 р. вибрався Шакльтон у другу свою виправу до півд. бігуна; Джойс поїхав з ним як геольог. При цьому зорганізував видання спомин[і]в усіх учасників виправи, що вийшли у збірній книзі „Австралійська зірка". Все те, що інші списували серед леду, він друкував; назбиралось 80 томів. За кожний примірник такого твору бібліофіли пропонували по 100 і 200 фунтів. Джойс списав теж власні вражіння підчас цілорічної виправи на леденцях від моря Рос до Бердморських ледовиків. Він з іншими товаришами мав порозкидати в ріжних місцях харчі, щоб Шакльтон міг у своїй наміченій виправі, дібратись якнайглибше. 210 днів їхав Джойс уперед, нераз не вмиваючись і не роздягаючись, наче дикий звір. Шакльтон, на жаль, не скористав із тих харчів ніколи, бо не вибрався тоді в дорогу. Нераз приходили звістки, що він загинув серед криг, коли не міг дати навіть знати, де він. У 1916 р. його корабель розбили криги, наче лушпинку. Сам Джойс теж читав чотири рази свої некрольоги. Він каже, що хто раз побував у підбігунових країнах, того тягне туди вічно.

ЗАКУПНА БЕЗ ЖІНОК.

Молодий віденський дослідник д-р Шванке вернувся недавно з гори Атос, званої святою, де на 2000 м. височині живуть від віків ченці. Звуть цю закутину часом черечою республикою. Це справді маленька окрема держава, наче Монако. Ще займає вона 4 тетрархи, що підлягають константинопільському патріярхові. Від війни Атос підпав під вплив грецького уряду. На цьому півострові є 20 великих монастирів, з яких кожний виглядає як середневічний замок, довкола з численними будинками та грунтами. Ченці займаються хліборобством та всяким промислом для власних потреб.

Жінки не мають туди доступу; кожний чужинець, коли входить туди, мусить піддатись строгій контролі. Кілька літ тому дуже гарна молода грекиня переодягнувшись дісталась туди, а коли виявилось хто вона, викинули її з великим скандалом. Колись навіть звірята жіночого роду не мали туди вступу, але згодом, коли корова, вівці та кури стали необхідними помічниками в господарстві, скасували цю строгу заборону. При кінці минулого століття було в атонських монастирах 800 ченців, а на всьому острові 7000; більшість з них були православні і то москалі. Після розпаду царської імперії стало їх щораз щораз менше. Сьогодні нема там більш як 100 російських ченців і вони борються з матеріяльними труднощами. Всі ченці живуть там дуже скромно, не їдять мяса, часто задовольняються добрим хлібом і водою, довлять рибу. Чудова природа влекшує там життя людям, яким не здається, що вмірють, а не живуть.

МОЖНА БУДЕ МАТИ НОВІ ВУХА.

У Ню Йорку в медичному товаристві демонстрували нову операцію — прищіплення нових вух. Коли хтось має погані вуха може піддатись операції, щоб змінити їх вигляд, заступивши їх зовсім новими, довільної форми. Для цього треба взяти з ребра хрящ, який покривають шкірою, взятою з шиї; щоб не було шрамів, беруть другий кусень шкіри з бедра. Операція ця не болюча.

ЮВИЛЕЙ СТОЛИЦІ ЗОЛОТА.

У червні столиця Трансвалю — Йоганнесбург святкуватиме 50-ліття своїх засновин. За той час з села став він мільйоновим містом із хмародерами, величезними вулицями, парками та музеями. Розвиток цей зрозумілий — цеж осередок копалень золота. Основує місто Джордж Вокер. Раз проїжджав він туди степом; від удару кінського копита щось заблистіло — це була перша грудка золота. Сам його відкривник умер у нужді, а за відкриті ним копальні 15 літ пізніше розгорілась війна бурів з англійцями. Від часу, як край узяли у свої руки англійці, золота добували щораз більше; у 1907 на 27 міл. фунт. шт. У 1935 р. дві експльоатаційні фірми у Трансвалі заплатили самих податків 10 міл. фунт. шт. У Йоганнесбургу найбільше білих людей зпоміж усіх африканських міст — 300.000. Туземців є там 700.000, з них 300.000 занятих у копальнях. Хоч нині це місто цвіте, — вік його порахований. Геольоги та інжинири обчислили, що добувати золото можна буде там іще 4 літ; найдеться там його ще на 2 міліярди фунтів. Коли копальні вичерпають свій запас, місто буде невідхильно занепадати.

НАЙВИЩА ЕВРОПЕЙСЬКА ГОСТИННИЦЯ.

Европа матиме найвищу гостинницю в 1937 р. у підніжжя Ельбруса. Стоятиме вона над рівнем хмар і помістить 200 осіб. Щоб будинок міг сильніше триматись, він матиме аеродинамічну форму, що нагадуватиме дирижабль. Тому, що не можна його будувати на місці, приготують складові частини і доставлять їх волами на верх гори.

НОВА ЕПІДЕМІЯ.

В останнім числі фахового медичного англійського журналу льондонський лікар д-р Сімпсон пише про появу нової недуги. Симптоми недуги пригадують інфлюенцу і вона ріжниться від інфлюенци тим, що недужий зараз тратить голос, після чого дістає біль голови і високу температуру. За кілька днів недуга минає, але хто виходить на свіже повітря занепадає знову з такою самою силою. Походження недуги невідоме; вона легко переходить на близьких у домі.

ТРАНСПОРТ АМЕРИКАНСЬКОГО ЗОЛОТА.

З Філядельфії до Ню Йорку мають вислати небавком кільканадцять поїздів, що везтимуть запаси золота до державних складів у форті Нокс, у Кентукі. Два місяці їхатиме 50 панцирних поїздів із золотом вартости на 6 міліярдів долярів. Його складуть у „золотій твердині" з каменя та сталі, оточеній ровом на 20 стіп з водою. Ніхто не буде знати, коли такі поїзди виїдуть; у кожному вагоні будуть золоті штаби на 25 міл. дол. Охоронятиме їх військо із скорострілами. „Золоту твердиню" береже кавалерія та артилерія; вона поміщена в самій середині Злуч. Держав, найдальше від кордонів.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложила в захристії Успен. церкви п. Олена Кравзичева 5 зол. Разом зложено дотепер 764.— зол.

— **Вийшла нова книжка** в накладі „Вид. Кооперативи „Хортиця" у Львові п. н. **„С. Петлюра в молодості"** (збірка статтей ріжних авторів) із 6-ма ілюстраціями в тексті й портретом С. Петлюри на окладинці роботи В. Дядинюка. Книжка містить матеріял, потрібний для опрацювання рефератів про С. Петлюру. Ціна книжки — 1 зол. При замовленні гуртом — опуст. Замовляти: в книгарні „Просвіти" (Львів, вул. Руська ч. 1), або у В-ві „Хортиця", чекове конто ПКО, Львів, ч. 503.110. 2133 2—3

— **В Українському Наук. Інституті** в Берліні виголосить в пятницю, 22. п. м. професор університету д-р Карло Маєр виклад в німецькій мові на тему: Тарас Шевченко національний поет України. Початок год. 8. веч.

— **Білети на академію в память С. Петлюри,** яка відбудеться у Великому Театрі дня 24. ц. м. в год. 12.15 вполудне, продаються в книгарні „Просвіти", Руська 3.

— **Важне для Перемищини!** Повідомляють нас із Перемишля, що щорічна торжественна процесія на воєнний так зв. Пикулицький цвинтар відбудеться цього року не, як звичайно, в неділю по Зелених Святах, але з огляду на заповіджений на цей день Евхаристійний Конгрес, виймково в понеділок, в другий день Зелених Свят, то є дня 1. червня в год. 2-ій попол. з-під Катедральної церкви.

— **Гуцульське мистецтво.** В салях міського музею артистичного промислу у Львові (вул. Гетьманська 20) виставa килимів, тканин на убрання і виробів з дерева з кераміки триватиме тільки короткий час, хоча експонати виїмково цікаві і на високому мистецькому рівні. Виставу можна відвідувати щоденно від 17—19 год.

— **Хрест Симона Петлюри.** У звязку з 10-літтям смерти Головного Отамана С. Петлюри міністер військових справ уряду Української Народної Республики (на еміграції) іменував членів капітули Хреста Симона Петлюри, що буде наданий б. військовим наддніпрянської української армії.

— **Вшанування памяти С. Петлюри у Празі.** Утворений з ініціятиви групи б. військових Міжорганізаційний Комітет улаштовує з нагоди 10-их роковин смерти Симона Петлюри в понеділок 25. травня в год. 17. панахиду в чеській православній церкві (на Ресловій вул.), а в год. 19.30 святочну академію в салі Віноградського Народнього Дому. Вступ вільний. (У. Т.).

— **Літературний конкурс.** Комісія для вшанування десятих роковин смерти С. Петлюри оголосила конкурс на написання поетичного твору, що міг би бути гимном еміграції. Повинен бути короткий і складатися з трьох-чотирьох строф по 4 вірші в кожній. Речинець надіслання рукописів — 3 місяці. Найкращий з надісланих творів буде нагороджений премією в сумі 100 зол. Із запитами звертатися до технічного секретаря комісії інж. Левра Панасенка на адресу: Варшава, Алеї Єрусалимські 7. м. 11.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. кл. льотерії впали м. ін. такі виграні: 10.000 зол. на ч. 1890 175283, 5.000 зол. на ч.: 5532 120873 174705 186534 191559, 2.000 зол. на ч.: 19600 49909 59434 62308 66392 75550 78321 89530 93681 124401 128543 128901 140727 146832 173846 186477, 1.000 зол. на ч.: 6855 7810 19935 35399 43986 46023 52510 56735 62619 66164 83681 111063 115415 133832 140595 154264 172001 174092 174804 177158 177588 194810.

— **Шлюб Лебеля з Гнатківською.** За дозволом судової влади відбувся в понеділок 18. ц. м. у варшавській вязничній каплиці шлюб засуджених у варшавському процесі Лебеля і Гнатківської. Звінчав їх вязничний капелян о. д-р Кладочний.

— **Станиславівський воєвода Старжинський** перевів у днях 13, 14 і 15 ц. м. люстрацію публичних робіт на терені косівського і надвірнянського повіту. Був у Жабю, Ворохті, Татарові, Яремчу і Делятині. Звідав теж Битків і Пасічну, де брав участь в освяченні нового нафтового закопу.

— **Новий костел.** У Винограді пов. Товмач відбулося посвячення костела, який побудував власник земельних дібр Ян Пінтергофер. Посвячення доконав епископ-суфраган Базяк зі Львова.

— **Шкільництво в руках адміністрації.** Зачувати, що в міністерстві освіти обмірковують справу відношення шкільних кураторій до адміністраційної влади. Деякі чинники стараються, щоби шкільну магістратуру цілком зліквідувати і піддати в повну залежність від воєвідських урядів та старость. Такий проект виринув ще за часів міністра освіти Єнджеєвича.

— **Ген. Складковський на візитації.** Новий премієр міністрів ген. Славой Складковський після заприсяження нового польського уряду зробив несподіваний виїзд з Варшави на провінцію. Він сів на авто і після півтрагодинної їзди прибув до повітового міста Ловіча, де зайшов до будинку старости. Старости в бюрі не застав і ніхто не міг сказати, де він находиться. Наслідок був такий, що премієр негайно усунув старосту з посади. Як відомо, ген. Складков-

ський послугується в урядових інспекціях не тільки самоходами, але й літаками.

— **Життя дорожіє.** Комісія, що досліджує кошти удержання, устійнила, що в місяці квітні ц. р. кошти удержання трудової родини зросли на 0.3 прц. в порівнанні з попереднім місяцем.

— **Безпечність на залізницях.** Як повідомляють із Познаня, на залізничій лінії Скоки—Янговец хтось зрізав у ночі телеграфічний стовп і обірвавши дроти, положив його поперек шин, а дроти привязав на висоті пів метра поперек шоси, що тягнеться поблизу. Могло прийти до жахливої залізничої катастрофи, якби машиніст поранного потягу, що їхав до Янівця, не завважив був перешкоди і заздалегідь потягу не припинив. Справою занялася судово-слідча влада.

— **Дальші розправи за участь у кровавих подіях.** У понеділок, 18. травня, почалися у Львові дальші розправи проти обвинувачених в участі у кровавих демонстраціях 16. квітня. Як перший станув перед суддею д-ром Майковським 23-літній Ол. Карпа, обвинувачений в тому, що з крамниці „Ява" при вул. Городецькій ч. 54 вкрав кілька пар черевиків. Підсудний боронться тим, що обуву найшов на вулиці. Суддя звільнив підс. Карпу з вязниці та відложив розправу, аж поки не розглянуть його метрики народження. Опісля йшла розправа проти Мик. Писька, обвинуваченого в крадежі сім пар обуви з крамниці Ем. Шварца при пл. Більчевського 7. Писько боронився перед поліцією, що обуву найшов на вулиці, а перед суддею, що дістав її від невідомої особи на пл. Більчевського. Суд засудив Писька на рік вязниці. Перед с. о. д-ром Бітнером ішла розправа проти Івана Сохи, обвинуваченого в тому, що підчас похорону В. Козака на Казимирівській вулиці був у першому ряді тих, що ставили спротив поліції. Тоді теж кінний поліцай вдарив Соху шаблею в голову. Арештований твердить, що найшовся припадково в юрбі, а чинної участи в збіговищі не брав.

— **Арештування в Рогатині.** Під закидом поширювання нелеґальних ендецьких летючок у Рогатині арештовано Станислава Йогана, студ. львівського університету, Леона Кшиворончку, абс. гімназії, Генрика Войтеса, слюсарського челядника і Влад. Риґлінського, студ. прав. Усіх придержано в місцевому судовому арешті.

— **Краєва хроніка.** В селі Поляна пов. Лісько отворено з днем 20. ц. м. почтову екзицію. — В Буківці пов. Турка відбулося свято ліса, сполучене зі садженням деревець. — Громадська рада в Розлучі дарувала Т-ву опіки над молоддю терцелю під будову відпочинкового дому для бідних дітей.

— **Убивство судді в Станиславові.** Суддя станиславівського окружного суду, 40-літній Чеслав Гофмокль вертався минулої суботи пізним вечором з міста до свого мешкання при вул. Казимирівській за парком. Коли переходив вулицею, що лучить вул. Перацького з Казимирівською, приступив до нього якийсь чоловік і пробив його ножем у серце. Суддя Гофмокль упав мертвий лицем до землі. Пів години пізніше знайшли його прохожі і повідомили поліцію. Душогуб не забрав своїй жертві нічого, бо при вбитому знайшли портфель з грішми, револьвер у кишені та перстені на пальцях. Підкладом убивства була мабуть особиста пімста.

— **Полісся горить.** В останніх часах навістило Полісся багато пожеж. В селі Стойчах пинського повіту згоріло 7 домів, 35 господарських будинків і 59 штук живого інвентаря. В селі Камінь тогож повіту стало жертвою вогню 114 господарств. У Ченчичах згоріло 18 господарств. В Борках коширського повіту пішло з димом 20 господарств, причому згорів 5-літній хлопець, а один селянин тяжко попікся. Крім того було багато менших пожеж. У кількох місцевостях згоріло 400 гектарів ліса і 130 метрів опалового дерева.

— **Дурний заклад.** 26-літній Петро Гук із Солотвини надвірнянського повіту заложився зі своїми товаришами за 10 золотих, що душком випє пів літри горівки. Гук заклад виграв, але по хвилині захитався і впав мертвий на землю. Причиною наглої смерти було затроєння алькоголем.

— **З Польщі.** У Варшаві придержано комуністичного діяча, Мошка Любельського і вивезено до Берези. — В городському суді у Варшаві вязень Маріян Добош, спроваджений до судової залі на розправу, зробив собі швидким рухом ножа гаракірі. Його відставили до шпиталю. — В Радомі постріляся смертельно учень VIII. кл. Волод. Кравзе, син нотаря з Горохова на Волині, недопущений до матури. — В Познані святкував д-р Людвик Цьвіклінський, колишній професор клясичної фільольоґії у львівському університеті, опісля австрійський міністер освіти, 60-ліття своєї професорської діяльности.

— **Засудили польського священника.** В городському суді в Каліші відбулася розправа проти кс. Сівка за те, що підчас проповіди сказав такі слова: „Польщею правлять масони і жиди. Чесних громадян запроторюють до вязниць або висилають до Картуської Берези, де вони мучаться фізично та морально, а злодіїв і дефравдантів пускають на волю, щоби пізніше те саме робили". Вину кс. Сівка доказано свідками, наслідком чого засуджено його на 7 днів арешту і 10 зол. гривни.

— **Окупаційний страйк.** В Радомі коло сотні безробітних увійшло минулої суботи до маґістрату, домагаючись роботи. Опісля заняли салю нарад міської ради з коридорами і тут провели цілу добу. Окупація скінчилася висланням делегації до старости. В маґістраті в Радомі правлять соціялісти, а окупацію перевели безробітні з ендецьких організацій.

— **Коштовний флірт.** В потязі з Катовиць до Варшави в переділі першої кляси купець Герман Р. познайомився з якоюсь гарною чужинкою, що представилася як кабаретова танцюристка з Будапешту і почастувала його папіроскою, від якої він здрімнувся. Коли пробудився перед Варшавою, в переділі не було вже привітної знайомої, а в його кишені не стало портфелю з більшою сумою грошей.

— **Допустився 11 підпалів.** У влоцлавському повіті були часті пожежі від підпалу. Аж нарешті вдалося прихопити на підпалі 16-літнього хлопчиська Садовського, що служив у господаря Яна Левандовського. У слідстві він признався, що підпалював господарів на приказ свого хлібодавця. Поліція арештувала Левандовського, якому доказано 11 підпалів. Показалося, що кількох підпалів Левандовський допустився з пімсти, а інших, щоби відвернути увагу; боявся, щоби люди не зміркували, що погоріли самі його вороги. Левандовського засуджено на кару 6 літ вязниці, яку апеляційний суд зменшив до 4 літ.

— **Процес з причини фальшивої лікарської діягнози.** Варшавський суд займається справою Розалії Незабитовської, приватної урядниччки, що зажадала від суспільної обезпечальні відшкодування за фальшиву лікарську діягнозу, яка наразила її на великі кошти і малощо не довела до смерти. Незабитовська, хора на очі, звернулася за порадою до обезпечальні. Приняла її лікарка, яка сказала, що недуга її очей не дасться вилічити і пацієнтка невідклично втратить зір! Ця діягноза довела пацієнтку до нервового розстрою, такщо вона пробувала відобрати собі життя. Справою занялася дирекція фабрики, де вона працювала і спрямувала Незабитовську на власний кошт до окуліста д-ра Кемпінського, який перевів лікування і пацієнтку вилічив.

— **Зустріча потягу з коровою.** Під Варшавою склалася незвичайна катастрофа на вузькошляховій залізниці до Яблонни. По залізничому шляху ходила корова. Нараз із Варшави надїхав потяг. Томущо сиґнали не помогли і корова не зійшла із шин, машиніст рішився здержати потяг. Одначе було вже запізно і потяг наїхав на корову причому паровіз і один ваґон вискочили із шин. Потревало досить довго, заки колеса очищено з мяса та костей і потяг міг рушити в дальшу дорогу.

МАРҐІТ НАДЬ.

Помста жонґлера.

Ножекид Джон стоїть у цирковій роздягальні скулений, вороже мовчазний, із лиховісним поглядом. Леона лякається цього похмурого чоловіка. Ах, якби він тільки кричав на неї, проклинав, бив її — то можна би бодай йому пояснити, що нічого не сталось. Петро зайшов до її гардероби тільки на хвилинку за чимось, що, і вона не могла його так зараз з порога викинути. І та страшна сцена після цього!

Почули дзвінок. Треба було вийти на арену для спільного виступу.

Джон стояв і роздумував: „Я вбю цю чортяку! Вона ошукує мене, мистця, з таким конюхом!"

Леона тремтіла; вона відчувала, що Джон дигає на її життя. Боязко дивилась довкола себе, якби шукала помочі. Що за проклятий збіг обставин, що саме після такої суперечки з Джоном, вона мусить спільно виступати!

Джон одягався мовчки і коли почув дзвінок, із понуреною головою вийшов попереду. У кутку на коридорі причаївся Петро, щоб побачити Леону. Вона була бліда і трусилась на цілому тілі.

— Втікаймо! — сказала вона тихцем до Петра.

— Ні, тепер не можна. Тепер твій виступ. По виставі!

— Змилуйся! він убє мене тепер!

— Ні, він не такий певний себе.

Леона підійшла до Джона і пара виступила на арену.

Джон нахилився так, якби перевіряв свої ножі. Він рішив, що не подивиться на ту жінку раніше, поки не кине свого першого ножа.

І кинув.

Він побачив, як Леона закусила губи. Її очі немов би говорили:

— Добре, можу вмерти, ти душегубе! Але я кохаю не тебе, а іншого!

Жонґлер був збентежений. Він був певний, що побачить перед собою залякану жінку. Така визовна сміливість збила його спантелику.

Її очі говорили: „Коли маєш відвагу, то вбий мене! Усі скажуть, що ти різник, а не артист! Але навіть моя смерть буде тріюмфом над твоєю невдачею! Крівава пляма мого трикоту буде переслідувати тебе ціле життя! І ти вже ніколи не відважишся кинути своїм штилетом!"

Джонові виступили на чоло каплі поту. Другий ніж промчав попри вухо Леони. Тепер він узяв третій і подумав: „Мушу влучити в саме серце..."

Але знову глянув на Леону і все її обличчя якби промовляло:

„Я, я вмру, але ти! Ти будеш смішний! Ти промахнешся і через помилку вбєш людину! Чи назвуть тебе ще мистцем?"

Леона була бліда як крейда.

Мигнув третій ніж. Добру хвилину панувала смертельна тишина. Хоч як боровся Джон сам із собою, ніж попав на своє місце.

Кров ударила жонґлерові в голову. Тепер кидав він уже ножі після найбільшої нервової напруги, майже апатично, механічно. Девятий ніж застряг у дерев'яній рамі понад лінією серця. Джон думав: „Коли я тепер цим десятим ножем не пробю її, то я останній боягуз! Звичайний штукар, для якого думка публики має більшу вагу, як особиста честь! Умреш падлюко! Надаремне так дивишся на мене... Ти думаєш, що твій вибраний охоронить тебе! Байдуже мені, що скаже публика. Мусиш заплатити мені за свою зраду!

Полетів ніж. Леона вся побіліла, зрозумівши небезпеку смерти. Ніж пролетів мимо і застряг у рямі. Він роками кидав так ножі і рука його проти волі повторяла ті самі рухи, наче судороги.

Джон глянув обурений на ніж, що не послухав його і не хотів убити тоді, як він хотів. Він відступив один крок назад, якби захитався і руки його звисли охляло додолу. Загуділо від оплесків, серед яких було чути реґіт і від цього очуняв Джон.

Атракційна точка скінчена. Це Леона так реготалась. Вона відчула, що вертається аж з гробу до життя. Так як вона сміялась, могли сміятись тільки божевільні або ті, що вертаються з тамтого світу.

Джон стояв на своєму звичайному місці при виході, тримаючись руками стовпа. Леона пройшла мимо і кинула йому в очі:

— Ти комедіянте!

І вибігла за куліси.

Жонґлер підніс пястук догори, якби навažився вдарити, але його рука впала.

Коли він вернувся до своєї роздягальні, відчув, що ввесь гнів у ньому вже перекипів. Він підняв тільки вгору руки і замахав ними, якби хотів прогнати образ, що викрививнись у злобну маску, глузував собі з нього.

Перекл. в. г.

— **Грибункова господарка в електрівні.** Судова управа варшавської електрівні звернула до 31. березня ц. р. абонентам 1,753.267 як вплати, які неслушно побрала попередня управа електрівні. З тієї суми в першому кварталі ц. р. звернено 221.094 зол.

— **Реемігранти з Америки.** Матій і Марія Офяри купили у Варшаві при помочі посередника площу, щоби вибудувати собі дім. Цей посередник вирав їм інжиніра Шнотальда, що піднявся цієї будови. А що реемігранти, які провели 30 літ в Америці, не знали добре польської мови, посередник і інжинір виманили від них 70 тисяч зол. і пропали без сліду. Справою зайнявся слідчий уряд.

— **Перед затьмінням сонця.** На обсервації повного затьміння сонця, яке припадає 19. червня ц. р. і найліпше буде видне на Сибірі, виїхали вже з Ленінграду до Оренбурга експедиція Пулковської обсерваторії. За кілька днів виїдуть ще дві експедиції тієї обсерваторії в околиці Ак-Булака та Омска. В другій половині травня мають приїхати до Ленінграду астрономічні експедиції з Італії, Франції, Чехословаччини та Японії. Експедиції з Англії та Америки вже прибули. Американська експедиція з університету Гарварда приїхала до Ак-Булака з двома вагонами астрономічних приладів. Розпочали перебудову міської електрівні, щоби пристосувати її до потреб астрономічних експедицій. В околицях Оренбурга затьміння сонця обсервуватимуть експедиції французька, італійська і чехословацька.

— **Проблема стигматизації на конгресі психологів.** В кармелітанському монастирі у Фонтенебльо відбувся міжнародній конгрес психології релігії при участи представників католицьких університетів, фільософів, лікарів, письменників і католицьких часописів. Конгрес занявся м. ін. проблемою стигматизації, зокрема означенням точних метод, якими слід користуватись при оцінці всіх незвичайних і чудесних явищ, беручи під увагу наукові дані, які осягнула новочасна медицина й психольогія та у згоді з тезами католицької теольогії.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК": *„ХТО ОСТАННІЙ ЦІЛУЄ"*.

Відень відвідує велика англійська співачка. Фірми грамофонових плит навипередки стараються дістати від неї право виключної продажі її пісеньок. Але, якби борони Боже правдою було те, що кажуть довірочні телеграми, буцім-то вона приїхала до Відня тільки для зустрічі з якимсь князем, то її добра слава — річ у світі реклямованих співачок неймовірне! — зашкодила би намірним інтересам. Одночасно заінтересовані представники деяких фірм і віденська сметанка приготовляються до балю, на якому співоча зоря продасть на ліцитації, а огляду на високу добродійну ціль, один свій цілунок. Тому, що вся ця історія почалась від першої сцени під знаком комічних ситуацій, на баль вибереться бідний студент, щоб зустрітись із своєю симпатією, в якій закохався, — того студента вважатимуть князем, він дасть найвищу суму за цілунок артистки, хоч зовсім собі цього не бажає і не має грошей і непорозумінням не буде кінця, поки все це не закінчиться, як і слід, у згоді зріднею, з реклямою артистки та інтересом грамофонової фірми. Головні ролі грають: Петрович, Ліана Гайд, Мозер, Ріман. Сценарій дотепний, зручно зложений.

Дивогляди.

РАДІОАПАРАТ В ЦИЛІНДРІ.

У Ню Йорку продають новий винахід: ручну висильну радіостацію, що вся міститься в циліндрі. Вона призначена для модних тепер в Америці радіових інтерв'ю; кожний журналіст може на вулиці завести розмову з якимнебудь славним чоловіком і злочинцем та розіслати цю розмову мільйонам радіослухачів. Апарат находиться в циліндрі: у циліндрі розкладені мікрофон і три звукові труби, що висилають хвилі завдовжки на 1 м. Промір ділання цієї мініятурової стації, що важить не більше 200 грамів, простягається на пів кільометра. За інтерв'ювером іде мотоцикліст, що везе на мотоциклі вже сильнішу висильну стацію з антеною. Вона ловить хвилі циліндра, вмацнює їх і передає найближчій великій радіостанції, звідки емісія йде вже як звичайно.

КОЛИ ЧОЛОВІК СТАЄ ПОПУЛЯРНИМ.

Колишній французький посол Філібер Бессон дістав удар у голову, — він повірив у свою популярність. Ходить вулицями переодягнений за червоного кльовна, вилазе на лавку і промовляє до прохожих: „Народе! Тебе ошукують!" Після короткої промови — продає свої книжки, на яких вписує своїм покупцям присвяти у такому стилі: „Громадянинові..., який прозумів мої ідеї!" Слухачі оживлено сміються довкола його особи, оплескують його та викрикують: „Нехай живе Філібер! До парляменту з ним". Після одної занадто опозиційної промови, його взяли до комісаріяту поліції. Там він подиктував до протоколу такі свої титули „Філібер Бессон — пяніст, бургомістр на пенсії, колишній посол, громадянин позбавлений громадянських прав, морський офіцир на безречинецевій відпустці, журналіст, економіст, винахідник нової грошевої системи єропа". І тут виголосив він коротку промову: „Кілька тисяч осіб зустріло мене на вулиці з оваціями! Я гадав, що мій час уже минув... Тимчасом ви арештуєте мене в таку святочну хвилину мого життя". Поліційний комісар усміхнувся і випустив його на волю.

В дозви й комун кати.

НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО БІБЛІОТЕКУ ІМ. С. ПЕТЛЮРИ В ПАРИЖІ!

Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі за 7 років істнування зібрала вже більше як 15.000 книг у ріжних мовах. В читальні є близько 100 органів преси. Бібліотека має 5 філій. Завдання Бібліотеки — бути показчиком культурних надбань українського народу та служити своїм і чужим. Вона стоїть понад партіями. Це — духова скарбниця, що служить усім, незалежно від їх поглядів і політичних симпатій.

Заснована емігрантами для вшанування памяти С. Петлюри, Бібліотека й далі істнує тими засобами, що приходять переважно від емігрантів зі всіх країн світу. Ці засоби, на жаль, менші, ніж потрібно. Потрібна поміч усіх українців, що розуміють значіння Бібліотеки — національно-культурної установи на чужині.

День смерти С. Петлюри — 25. травня — оголошено віддавна днем збірок на Бібліотеку. І Рада Бібліотеки просить читачів нашого часопису в цей день скласти даток на Бібліотеку і надіслати його на рахунок Бібліотеки в банку Compte courant: Bibliotheque Ukrainienne Simon Petlura N. 40564. Credit Lyonnais. Agence „Y". 22 Avenue des Gobelins à Paris, France, або просто на адресу Бібліотеки: 41, Rue de la Tour d' Auvergne, Paris, France. Для переказів пошт. рах. ч. 13.435, Warszawa, Jan Lipowecki.

✝ Посмертні згадки.

Осип Бійовський, бувший український Січовий Стрілець і четар У.Г.А., управитель школи в Лючі, помер в шпиталі в Коломиї по довгій і тяжкій недузі в 47. році життя.

Втратила Коломийщина в Ньому зразкового громадянина і загально люблену людину. Величаві похорони Його були саме маніфестацією великої любови і пошани, якою тішився Покійний серед своїх і чужих.

Від наймолодших літ брав Покійний живу участь у всіх національних і громадських починах Коломийщини. В 1914 р. бачимо його організатором Укр. Січового Стрілецтва на Коломийщину, відтак у рядах У.С.С. в боях під Галичем, над Золотою Липою, Стрипою. Як учитель з професії переходить на якийсь час на Волинь, де разом із товаришами УСС-ами засновує укр. школи. В 1918—1920 рр. переходить ціле пекло Визвольних Змагань Нації. 1922—1923 р. учителює в нар. школі Рідної Школи у Львові (Личаків).

Відтак переходить на учительську посаду в свою Коломийщину, учителює в Акрешорах, Березові і Лючі. Всюди він не тільки учитель дітям, рівночасно він учитель для свого села: школа, читальня, кооператива, — це все для нього нарівні поле його діяльности, в якому він почуває себе на становищі: „все готов". І на цьому становищі паде, набравшися в школі тяжкої недуги.

Чета був. УСС-ів, школа дітей у Лючі, маса народу з Лючі, Яблонівщини, Коломиї і околиці супроводили його в остатню дорогу.

о. Антін Дмитраш, радник Єпископської Консисторії, декан, просинодальний іспитователь, деканальний духовник, орд. ком'сар у шкільних справах, член та основник багатьох українських товариств та установ, неструджений організатор читалень „Просвіти" на Покутті й Поділлі наприкінці 90-тих та 900-тих роках, парох Заріча коло Делятина, помер по довгій та важкій недузі дня 29. квітня ц. р. в 65-ому році життя та 40-му священства. Покійний — один з найкращих проповідників та співаків Станиславівської Єпархії, був довголітнім місіонарем. В цілому своєму житті як громадянин брав усе і всюди якнайактивнішу участь у народній праці. Людина незвичайно доброї та лагідної вдачі, полишив по собі невтішний жаль у всіх, що його знали. В. Й. П.!

Дописи.

ДЕЛЯТИН

Жіноцтво Делятинщини й філія „Союзу Українок"

Щоб організаційно-освітне життя Делятинщини могло станути на належній висоті, треба перевиховати кадри свідомого, ідейного громадянства та скріпити в ньому почування національно-громадянського обовязку. До цього треба жертвенних зусиль у першій мірі проводів усіх місцевих українських освітніх, економічних, руханково-спортових і професійних організацій. Безумовно на цьому полі може сповнити велику ролю жіноцтво Делятинщини. Тому слід радо повітати оживлену працю жіноцтва, що згуртувалося у філії „Союзу Українок" у Делятині під енергійним проводом п. Зеновії Навроцької, що в останньому діловому році поглибила працю в самім товаристві й занялася організацією жіноцтва у філіяльній окрузі. Від загальних зборів, що відбулися в грудні 2935 р. філія відбула шість разів ширші сходини членів, з того двічі святочні, присвячені роковинам соборности України, смерти Н. Кобринської і ювилею Софії Русової — з рефератами п. З. Навроцької; далі одинадцять засідань виділу; „ялинку", на якій роздано дарунки 100 бідним дітям; вечерниці; чайний вечір з нагоди прощання б. секр. п. Тофанової; спільне свячене для членів і запрошених гостей та в дні 10. 5. ц. р. „Свято Матері" при співучасти Захоронки СС. Служебниць, у програму якого ввійшли: річева й гарна промова п. А. Бахметюкової, вправи й декламації дітей та виступи жіночого хору. При Філії зав'язалась організаційна секція, що під проводом п. Т. Кабарівської веде свою діяльність в окрузі, організує „жіночі секції" при читальнях „Просвіти" і відтак закладає кружки „Союзу Українок" по селах (у Дорі, Ланчині, Ворохті, Зарічі й ін.). „Секція народнього мистецтва", що має на цілі зберегти і плекати цінности народнього мистецтва, вже розпочала дуже побажану на цьому терені працю під проводом п. М. Кадінської. Збільшене число членів, щира співпраця проводу Т-ва й поодиноких членок доказує, що місцеве жіноцтво отрясається з облудного амбіціонерства й інтриганства та пересуджування громадянських справ особистими „фурорами" і розуміє, що тільки в ідейній та солідарній національній праці лежить громадянська вартість української жінки. Філія „Союзу Українок" у Делятині мусить бути свідома великих завдань, що вимагатимуть послідовної та витревалої праці — передовсім над організацією й вихованням широких кругів жіноцтва по селах. Оживлена робота Філії дозволяє нам вірити, що провід Т-ва і взагалі інтелігентне жіноцтво Делятинщини піде непохитно нам'ченим шляхом та гідно виконає свій національний обовязок.

Спорт.

УКРАЇНА — ЛЄХІЯ 3:1 (1:0).

Прихильники України, які прийшли мин. неділі в рекордовому числі на товариські змагання України з Лєхією, сильною дружиною Окружної Ліги, не лише не розчарувалися, але й пережили один з кращих днів і певно всі вдоволені верталися до дому з цих змагань. Вже в четвертій хвилині після гарної комбінації Лисик здобув перші ворота. А після того напад України заганяв раз-у-раз мяч під ворота Лехії, одначе стріли Лисика й Мікльоша йшли пова саму поперечку і минали сітку, або їх ловив воротар. Грачі України ввесь час формально душили противника під його воротами, граючи на цілу клясу ліпше від нього. Щойно при кінці першої половини праве крило нападу Лехії дійшло до голосу і віддало кілька голів, які зловив певно воротар Босий.

В другій половині Україна знову мала ввесь час перевагу і безнастанно бомбардувала стрілами ворота Лехії. У 14-ій хвилині здобув другі ворота для України Скоцень II. Зусилля грачів Лехії здобути бодай один почесний голь розбиваються, бо певна оборона Воробець-Вишка та Гошовський з помочі не допускають противника до стрілу. Щойно у 28-ій хвилині здобуває з карного єдині ворота для Лехії Куницевич. Це лише заохотило змагунів України до ще жертвеннішої і кращої гри; незабаром це дає успіх, бо Мікльош з гарного подання Краєвського здобуває треті ворота. Ще кілька дуже догідних позицій Україна не використала і при відношенні воріт 3:1 зійшла під гучні оплески з граища.

До цих змагань виступила Україна в своєму нормальному складі з тим, що до першої половини в нападі грав Лисик, у другій на його місці Петрів. Цією грою Україна показала дійсно високу клясу, добру техніку і знамените зіграння майже всіх грачів.

Ві змагання засудив поправно п. Кмецінський. Видців 2.500.

СЯН — ГАСМОНЕЯ 1:3 (1:3).

До цих змагань виступив Сян у такому складі: воротар: Лодинський; оборона: Медвідь, Побідинський; поміч: Ходань, Романець, Федорович; напад: Біляцький, Партика, Дигдалевич, Суський, Турко.

На жаль, Сян своєю недільною грою розчарував українських видців, яких могла вдоволити тільки гра України. В першій половині Сян майже не доходив до голосу; перевага Гасмонеї була величезна. Якби не те, що

напад Гасмонеї але стріляв, програна Сяну була би кули шпа. Вже в 15-ій хвилині Зільбер здобув перші ворота для Гасмонеї, які незабаром Турко вирівняв з карного. Не минуло пять хвилин і Кац з карного здобув другі ворота, а небавком потім Фрідман ще й треті. В другій половині грачі Сяну дещо отряслися з переваги і перевели вже кілька комбінацій, але всі вони закінчились без ефекту. Гасмонея далі мала сильну перевагу, та не мала щастя до цільних стрілів.

Грачі Сяну виявили велику жертвенність та амбіцію і мають скорий біг. Позатим — нічого. Технічно і тактично вони зовсім слабі і вся дружина випала в порівнянні з Гасмонеєю бліdo. З нападу Сяну ще найкращі Турко і Суський, незлий теж воротар Лозинський.

Суддя п. Тіпе.

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Погонь — Домб 5:2 (3:0).** Погонь переважала технічно свого противника, грала амбітно і тому вже в першій половині здобула троє воріт. У другій половині грачі Домбу стріляли двоє воріт і ще більше загострили бажання Погоні — виграти. Пятьома голями Погонь закінчила ці змагання. Видців 2.500.

КРАКІВ. Гарбарня — Вісла 2:1 (1:1).
ПОЗНАНЬ. Варта — Легія 2:1 (2:0).
КАТОВИЦІ. Рух — Л. К. С. 6:3 (1:0).
ВАРШАВА. Варшавянка — Шлеськ 3:1 (1:0).

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Погонь І Б. — II. Сокіл 4:2 (3:1).
РЯШІВ. Чувай — Ресовія 1:0 (1:0).
СТРИЙ. Погонь (Стрий) — Реверa 2:0 (1:0).

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Світезь — Знесінчанка 4:0 (0:0).
ЛЬВІВ. Рекорд — Львовянка 3:1 (2:0).
ЛЬВІВ. Т. Ш. Л. — Зеніт 4:2 (4:1).
ЛЬВІВ. Білий Орел — З. З. К. 4:1 (1:0).
СТРИЙ. Скала — Стриянка 1:1.
ДРОГОБИЧ. Корона — Юнак 1:0 (0:0).
ДРОГОБИЧ. Бетар — Стшелец 2:1.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ФРАКФУРТ. Івертон — Репрезентація Німеччини 3:1 (1:0).
ЦІРІХ. Уестем Юнайтед — Репр. Швайцарії 1:0 (1:0).
КОПЕНГАГЕН. Гедерфілд — Копенгаген 6:3.
ПРАГА. Ліверпуль — Тім Славія-Спарта 4:2 (1:2).

Отже минулої неділі всі чотири англійські дружини копаного мяча здобули перемогу над своїми континентальними противниками.

НЕВДАЧА „ДОВБУША" НА ШЛЯХУ ДО ЛІГИ.

Змагання Довбуша з Текстілою в Ясах у неділю 10. ц. м. закінчилися 1:0 в користь Текстілі. Попередня гра Довбуша, яку він виграв 9:0 була товариською грою, тому що грачі Драгоні Води не були управнені виступати до мист. змагань. Причина невдачі Довбуша в Ясах — терор публики і партійність судді.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ.

Змагання України з ліговою Погонею відбудуться в четвер 21. ц. м. на грищі Погоні. Початок в год. 4.45 пополудні. Попередять змагання дружин молодших.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ПРОСВІТА, місячник освіти, виховання, культури. Львів, травень 1936. Р. І. Ч. 2.

ВІСТИ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ В БЕРЛІНІ. Берлін, 30. квітня 1936. Р. IV. Ч. 4

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Стрий.

19. V. Інваліди.
20. V. Німа теща.

Зі Стрия іде театр до Болехова і Долини. На викінченні у новій постановці „Циганський барон".

Великий Театр:

Вівторок, 19 V. год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".
Середа, 20. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".
Четвер, 21. V. год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".

Театр Ріжнородностей:

Вівторок, 19. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ондуляція".

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збиточник" з Анною Ондра.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Мала пеня", „Небезпечний флірт".
ГРАЖИНА: „Страшний Двір" на осн. Ст. Монюшки.
КАСИНО: „Зазнайомилися у Монте Карльо" з Ліл. Гарвей.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Хто останній цілує !"
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МЕТРО: „Вондер Бар".
МІРАЖ: „Пат і Патахон як джезбендисти", „Надежу до тебе".
МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.
ПАН: „Почалося від цілунку".
ПАКС: „Сальве Регіна" та „Індійські піхотинці" з Флипом і Флапом.
ПАЛЯС: „День великої пригоди".
РАЙ: „Віктор чи Вікторія".
СВІТ: „Граф Монте Хрісто".
СТИЛЕВЕ: „Цирк Барнума" і ревія.
ТОН: „Дочка джунглів".
УТІХА: „Людина без лиця", ревія „Уданські любощі".
ХИМЕРА: „Право до щастя".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Світова вистава в Парижі.

Закордонне радіо.

Вівторок, 19. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт 15.20 Пісні для дітей, 17.20 Солісти, спів, форт., 20.15 Оперकेткові мельодії, 22.10 Смичк. квартети, **Братислава** (298,8) 21.15 Спів, **Брно** (325.4) 20.35 Нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 18.15 Для Закарпаття, **Прага** (470.2) 12.35 Спів, 18.30 Австр. Альпи. концерт солістів, 10.30 „Бранденбуржці в Чехії" оп. Сметани, **Париж** (1648) 11.00, 16.00 Концерт, 20.30 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15, 22.00 Пісоньки, 16.30 Концерт, **Берлін** (356,7) 19.15 Камер. музика, 20.10 Китиця вальсів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 19.00 Вес. програма, **Ляйпціг** (382,2) 19.00 Нім. пісні, 20.10 Альпейські мельодії, **Мінхен** (405,4) 11.00, 13.15 Музика, 16.50 Пісні Цільхера, **Будапешт** (549,5) 12.05 Військ. орх., 17.30 Циг. музика, 19.00 „Циганське кохання" оп. Легара, 21.45 Сальон. музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.35 „Марістела" оп. Пietріа, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 Хор, 21.40 Вечір синкопованої музики.

Середа, 20. травня 1936.

Відень (506,8) 16.05 Концерт військ. оркестри, 17.25 Пісні й арії, В. Віальт, **Братислава** (298,8) 17.55 Пісні Кондаціїя, 21.00 Югосл. пісні, **Прага** (470,2) 16.10 Словацький діточий фольклор, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 20.45 „Єдерман" трагедія Гофманстала, 22.45 Танкова музика, **Білгород** (437,3) 12.00 Концерт, 16.10 Мельодії, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 18.00 Концерт, 20.45 „Ля серва падрона" оп. Перголезія, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00, музика, 18.00 Віольонч. соната е-моль е-моль Брамса, **Кельн** (455 9) 20.45 Вечір фламандської музики, **Ляйпціг** (382,2) 12.00 Популярна музика, 17.10 Беседа авд. для дітей, 20.45 Пісні, марші, солісти, хор, військ. капеля, **Мінхен** (405,4) 17.00 Солісти, 20.45 Барвна оп. китиця, **Будапешт** (549,5) 13.30 Циг. музика, 17.00 Хор, 18.15 Скрипка, 20.00 Концерт фільм. орх., **Мілано** (368.6) 17.15 Камер концерт, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Розр. музика, 22.00 Скрипк. ресітал Аріга Серата.

Львівське радіо.

Вівторок, 19. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для мол. дітей: Прогулька до ліса, 12.30 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 При чорній каві, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Мадярські мельодії з гр. пл., 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Концерт орх., 16.50 Вся Польща співає, 17.05 Воєнна маринарка та торг. фльота, 17.20 Ад. Астон співає пісоньки, 17.50 Говорена енциклопедія, 18.00 Р. Шуман: Смичк. квартет а-дур, 18.30 Технічна скринька, 18.40 Сільва рерум, **18.45 Скрипковий ресітал Евг. Перфецького при форт. Богд. Перфецький**, 19.00 Львівський актуальний фейлетон, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Монольог, 20.10 На весело, камер. орх., 21.00 Вечірній денник, 21.10 Із сучасної Польщі, 21.15 Фрагм. з оп. Дебюсі: Пелей та Мелісандра" гр. пл., 22.00 Весняні пісні у вик. подвійного вок. квартету в супр. форт., 22.30, 23.05 Танкова музика, 22.45 Робітничі поезії.

Середа, 20. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Де вчитися? 12.30 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Фрагменти з опер Масканія, гр. пл., 16.00 Гутірка Майстерклепки з Ліпиглиною: Придався би тепер каюк (для ст. дітей), 16.20 Пісні в вик. хору, 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Діяльог про сусп. працю, 17.20 Скрипковий ресітал у супр. форт., 17.50 Про книжку Жанса: Подорож у часі та просторі, 18.00 Пісоньки давніх літ, 18.30 Марія Стюарт в історії, переказі й літературі, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Десять хвилин у нові кравчині, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.42 Актуальна гутірка 20.00 Серед віртуозів, гр. пл. 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 Дискусія. Письменники змінять світ, 21.45 Актуальна гутірка, 21.55 Спів. ресітал Ол. Збоїнської-Рушковської в супр. смичк. квартету и форт., 22.25 Танкова музика, 23.30 Закінчення авд.

БІРЖА.

Варшава, 18. 5. (ПАТ).

Девізи.

Бельгія 90.00, 90.18, 89.82, Берлін прод. купно 213.98, 212.92, Данціг прод.—купно 100.20 99.80, Голяндія 359.20, 359,92, 358,48, Копенгага 117.90, 118.19, 117.61, Льондон 26.40, 26.47, 26.33, Н. Йорк кабель 5.31 і 3/4, 5.33, 5.30 і 1/2, Осльо 132.60, 132.03, 132.17, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 22.03, 22.07, 21.99, Стокгольм 136.20, 136.53, 135.87, Швайцарія 171.95, 172.29, 171.61, Відень прод.—купно 100, 99.60, Італія прод—купно 42.30, 41.80, Гельсінки прод. —купно 11.67, 11.61, Еспанія купно—продаж 72.73, 72.73, Монтреаль продаж—купно 5.30 і 1/2—5.28.

Гроші.

Купно — продаж: Бельги бельг 90·18 — 89.75; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 172.29 — 171.45, Фльорени голяндські 359.20 — 359.92, Фунти англ. 26.47 — 26.31, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.50 — 19.10, Корони данські 118.19 — 118.35, Корони норв. 132.93 — 132.00, Корони шведські 136.33 — 135.35, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.67 — 11.50, Марки нім. 139 — 130, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 99, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 104.60—103.50, Ліпопп 10.50— 10.75, Стараховичі 34.65—34.

Папери.

3-прц. інвест. 1 і 2 ем. 68—67.50 серії 73, 5 конверсійна 52.75—53, 6 дол. 83, 4 прем. дол. 51—50.75. 7 стаб, 63—65.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 18-го травня п. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. без опак. . 2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакування 2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет . . . . 2.40 „
1 л. молока . . . . 0·15 „
1 к. яєць . . . . 2.70—2.75 „

Тенденція на масло, молоко та яйця спільна.

Маслосоюз повідомляє, що від 18. V. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

СПІЛЬНИЧКИ, СПІЛЬНИКА шукає поважне торговельно-промислове підприємство для поширення своїх відділів у Львові. Бажаний вклад 5.000—7.000 зол. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „БЮРОВА СИЛА". 2129 2—3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

РУТИНОВАНИЙ адв. соліцитатор приймє місце в адв. канцелярії за 40—50 зол. місячно. Зголошення до „Діла" під „Безробітний". 2137 1—2

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня, повний комфорт, при трамваю, Вітівська 2 ріг Личаківської. 5—5

3 ПОКОЇ кухня, 2 покої кухня комфорт, покій кухня II. поверх, соняшні, до винайму від 1. липня. Вул. Клушинська ч. 9 побіч Загального Шпиталя. 2138

РІЖНІ

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знамениті, з гарантією дешево продає Ганак, Пілсудського 21. 2130 2—10

ФОРНІРИ і ДИКТИ найдешевше закупиш у фабричних складах Львів, ЗЬРУДЛЯНА 3, тел. 271-14. 2063 7-12

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 15-11

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ОКУЛІСТ-ОПЕРАТОР

Д-р А. Гершендерфер

ординує ТЕПЕР

2120 ЛЬВІВ, 3. МАЯ 5. 3—3

ОГОЛОШЕННЯ.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 карток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa на 480 урядів, оправлена зол. 2.50; на 960 урядів оправлена зол. 5.—

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує: найновіші моделі капелюхів, водічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 11-7

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ

СМІХ ЗЕМЛІ

Ціна 0·80 зол., з почт. перес. 0·95 зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.